

Arrest

nr. 299 240 van 21 december 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. VAN ROYEN
Ankerstraat 114/1
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 21 april 2023 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 3 augustus 2023 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 november 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat O. TODTS, die loco advocaat F. VAN ROYEN verschijnt voor verzoekster en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat S. VAN ROMPAEY verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 7 maart 2023 werd voor verzoekster en haar dochter J.A. een aanvraag om machtiging tot verblijf omwille van medische redenen op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) ingediend.

Op 20 april 2023 bracht de arts-adviseur een advies uit aangaande de medische problemen van verzoekster.

Dit advies luidt als volgt:

"G., A. (R.N. ...)

Vrouwelijk

Nationaliteit: Armenië

Geboren op (...)1951

Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 07.03.2023.

Medische documenten:

- SMG d.d. 30-01-2023 van Dr. S, huisarts
 - o voorgeschiedenis van voorkamerfibrillatie, hartfalen NYHA I, bronchiectasiën, partiële dunne darm excisie
 - o actueel probleem: cardiomyopathie en hypertensie
 - o medicatie: Moxonidine; Bisoprolol
- ontslagverslag d.d. 11-04-2022: opname voor dunne darmobstructie op basis van lymphadenopathie van de dunne darm, resectie
- ontslag nota d.d. 30-05-2017 na coronarografie coronair lijden bij goede hartfunctie

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen dat het hier een dame betreft van actueel 72 jaar afkomstig uit Armenië.

We weerhouden als pathologie:

- cardiomyopathie en hypertensie op basis van coronair lijden, gedocumenteerd in het thuisland. de hart functie is nog OK, als inspanningsklasse zit zij in NYHA klasse 1, milde symptomen
- in de voorgeschiedenis werd een deel van de dunne darm verwijderd, ook in het thuisland, er is geen melding van nood tot opvolging.

Als medicatie weerhouden we actueel:

- Moxonidine, voor de bloeddruk
- Bisoprolol, voor het hartritme en de bloeddruk
- cardiologische opvolging is aangewezen
- onleesbare medicatie Simvastatine? = tegen de cholesterol

De bronchiectasie wordt niet in rekening gebracht gezien er geen specifieke behandeling voorzien wordt. Is ook alleen vermeld op een technisch onderzoek.

De medische conditie van betrokkene is geen tegenindicatie voor reizen.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen [sic] (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

1. Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is :
 - Aanvraag MedCOI van 16.02.2023 met het unieke referentienummer 16562
 - Aanvraag MedCOI van 18.01.2022 met het unieke referentienummer 15411

Opvolging cardioloog en diëtist

[...]

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat de opvolging voor de hartaandoening beschikbaar is, ook eventueel een invasieve behandeling[sic] is beschikbaar, ook de actuele medicatie.

Vanuit het standpunt van beschikbaarheid van de zorg is er geen tegenindicatie voor terugkeer naar Armenië.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Allereerst kan een verblijfstitel niet enkel op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandelingen in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan lopen afgegeven worden. Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager gewoonlijk verblijft, vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze behandelingen. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat zijn de nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het kan om een privésysteem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma, internationale samenwerking, een ziektekostenverzekering, een ziekenfonds.... Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen. Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager.

Het EHRM heeft geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op art. 3 EVRM (zie: EHRM 30 Oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt, een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij in een geval moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (zie: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 9; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 131; EHRM 4 februari 2005, Mamatkulov en Askarov/ Turkije, § 73; EHRM 73; EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 68).

De huidige gezondheidszorg in Armenië bevat een netwerk van onafhankelijke, zelf financierende gezondheidsdiensten op zowel privaat als publiek gebied en is georganiseerd op de drie gebruikelijke niveaus. Van huisartsen en poliklinieken op primair niveau tot gespecialiseerde ziekenhuizen op het tertiaire niveau.

In 1997 werd de Basic Benefit Package geïntroduceerd. Dit is een geheel van basiszorgen die gratis zijn voor de hele bevolking (zoals de bredere primaire zorgen, bepaalde gezondheids- en epidemiologische diensten en de behandeling van een 200-tal sociaal belangrijke ziekten). Het pakket stipuleert ook voor welke bevolkingsgroepen bepaalde zorgen gratis zijn.

Alle gezondheidszorgen op primair niveau zijn gratis voor alle Armeense burgers, of men nu tot een sociaal kwetsbare groep behoort of niet. Om toegang tot deze diensten te krijgen, moet men het Armeens burgerschap bezitten en geregistreerd zijn bij de dokter of polikliniek van zijn/haar verblijfplaats. Betrokkene dient opgevolgd te worden door een cardioloog. De opvolging door deze arts behoort eveneens tot het pakket gratis zorgen.

Het BBP voorziet in gratis medicatie voor bepaalde aandoeningen. Betrokkene lijdt aan een ziekte waarbij de medicatie gratis aangeboden wordt, zo lijdt betrokkene onder meer aan hartlijden.

In Armenië heeft men recht op een pensioen vanaf de leeftijd van 63 jaar of een sociaal pensioen vanaf de leeftijd van 65 jaar. Betrokkene is 72 jaar en komt aldus in aanmerking voor een pensioen.

Het is overigens niet onwaarschijnlijk dat betrokkene in het land van herkomst, het land waar zij tenslotte meer dan 70 jaar verbleef, geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben waarop zij eventueel zou kunnen terugvallen bij het bekomen van de noodzakelijk geachte zorgen.

Betrokkene verblijft hier met haar dochter bij haar zoon. Deze dochter, die evenmin over een legaal verblijf beschikt, kan betrokkene dan ook vergezellen naar het land van herkomst. Aan haar zoon staat het uiteraard vrij om zijn moeder (financieel) te blijven ondersteunen eens zij is teruggekeerd naar het land van herkomst.

Niets verhindert betrokkene derhalve om terug te keren. Het staat betrokkenen vrij hiertoe een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis. Ook beschikt de IOM over een re-integratiefonds dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en re-integratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomensgenererende activiteiten. Re-integratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage.

Conclusie:

Derhalve kan uit het voorgelegd medisch dossier niet worden vastgesteld dat betrokkene actueel lijdt aan een levensbedreigende ziekte die een imminent gevaar oplevert voor haar leven of fysieke integriteit waardoor de betrokkene niet in staat zou zijn om te reizen.

Uit het voorgelegd medisch dossier kan ook niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling bij terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft aangezien de adequate behandeling daar beschikbaar en toegankelijk is.”

Op 21 april 2023 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) de aanvraag van 7 maart 2023 ontvankelijk doch ongegrond.

Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 07.03.2023 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

G., A. (RR: ...)

Geboren op (...)1951

Nationaliteit: Armenië

Adres: (...) Antwerpen

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grand om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er worden medische elementen aangehaald voor G., A.. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 20.04.2023 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat de aangehaalde medische elementen niet weerhouden konden worden gezien de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst, Armenië.

Derhalve dient de aanvraag ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Wij herinneren eraan dat de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken enkel een advies dient te geven over de medische aspecten, gestaafd door een medisch attest (zie in dit verband het Arrest RvS 246385 van 12.12.2019). Bijgevolg kan in het kader van dit advies geen rekening worden gehouden met gelijk welke interpretatie, extrapolatie of andere verklaring van de verzoeker, zijn raadsman of elke andere persoon buiten de medische wereld betreffende de medische situatie (ziekte, evolutie, mogelijke complicaties...) van de zieke persoon.”

Op 21 april 2023 legde de gemachtigde eveneens aan verzoekster het bevel op om het grondgebied te verlaten.

Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Mevrouw,

Naam + voornaam: G., A.

geboortedatum: (...)1951
geboorteplaats: Armenia
nationaliteit: Armenië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

- o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:
Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.*

In het kader van Artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 "Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land." werd de situatie bij het nemen van dit bevel om het grondgebied te verlaten geëvalueerd. Deze evaluatie is gebaseerd op alle actueel in het dossier aanwezige elementen:

- 1. gezins- en familieleven : De beslissing geldt voor het hele gezin/de ganse familie zodat er van een verbreking van de familiale banden geen sprake is. De dochter van betrokkene heeft evenmin legaal verblijf. Betrokkene kan haar zoon die wel legaal verblijf heeft, steeds komen bezoeken via het aanvragen van een visum.*
- 2. hoger belang van het kind : geen minderjarige kinderen vermeld in de aanvraag.*
- 3. gezondheidstoestand : geen medische contra-indicatie voor terugkeer naar het land van herkomst (advies dd. 20.04.2023)*

Indien u geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar uw huis begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of u daadwerkelijk vertrokken bent van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering."

2. Onderzoek van het beroep

In het enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Zij licht dit middel toe als volgt:

"aangezien de bestreden ongegrondheidsbeslissing voorhoudt dat de medische elementen ingeroepen in de aanvraag 9ter van 07.03.2023 niet weerhouden kunnen worden aangezien uit het medisch advies van de arts-adviseur dd. 20.04.2023 zou blijken dat de ziekte van verzoekster noch een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst van verzoekster of het land waar zij gewoonlijk verblijft.

aangezien voormeld medisch advies (stuk 2) immers concludeert :

"Derhalve kan uit het voorgelegd medisch dossier niet worden vastgesteld dat betrokkene actueel lijdt aan een levensbedreigende ziekte die een imminent gevaar oplevert voor haar leven of fysieke integriteit waardoor de betrokkene niet in staat zou zijn om te reizen.

Uit het voorgelegd medisch dossier kan ook niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling bij terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft aangezien de adequate behandeling daar beschikbaar en toegankelijk is....";

aangezien verzoekster n.a.v. haar aanvraag art.9ter Vw. van 07.03.23 enerzijds een gedetailleerd medische attest voegde van Dr. S. C. (1.13246.50.004), waaromtrent de arts-adviseur in zijn verslag (p. 1) heeft bevestigd dat dit verslag werd aangeleverd door verzoekster, én anderzijds 2 Armeense medische verslagen opgesteld in het Engels van 11.04.22 én 30.05.17, waaromtrent de arts-adviseur in zijn verslag niets vermeldt en dit ondanks het feit dat dat deze verslagen in de aanvraag art.9ter Vw. van 07.03.23 effectief werd vermeld en dit zowel in het motiverend gedeelte van de aanvraag als in de inventaris;

aangezien uit de voormelde Armeense verslagen juist blijkt dat verzoekster lijdt aan een ziekte/aandoening, dewelke een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit alsook een reëel risico kan inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling aangezien er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst van verzoekster;

aangezien sowieso uit de medische attesten van verzoekster, dewelke wel door de arts-adviseur werd beoordeeld, niet blijkt dat zijn aandoening, een tijdelijke aandoening is, een aandoening is die slechts tijdelijke opvolging behoeft, op korte termijn geneesbare aandoening is of een aandoening waarvoor de behandeling op korte termijn kan worden stopgezet (zie RvV 79973, 23 april 2012);

aangezien de bestreden beslissing - door o.a. de voormelde Armeense verslagen niet te beoordelen - dan ook niet op een correcte feitenvinding is gestoeld;

dat uit het bovenstaande volgt dat aldus de bestreden ongegrondheidsbeslissing van 21.04.23 dan ook niet ten genoegen van recht gemotiveerd is aangezien deze manifest onzorgvuldig en onredelijk is, derhalve willekeurig is en aldus benevens de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel, ook en vooral artikel 9 ter Vreemdelingenwet en de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt;

dat dit uiteraard ook de nietigheid met zich meebrengt van het bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker betekend op 04.07.23 daar deze gebaseerd is op/voortvloeit uit de ongegrondheidsbeslissing van 21.04.23;"

Verzoekster geeft, wat betreft de eerste bestreden beslissing, de conclusie van de bestreden beslissing weer dat haar ziekte geen reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, noch op een onmenselijke of vernederende behandeling omdat in het land van herkomst volgens de arts-adviseur een adequate behandeling beschikbaar en toegankelijk is. Verzoekster preciseert dat ze naast het standaard medisch getuigschrift van dokter S.C. ook twee Armeense verslagen opgesteld in het Engels van 11 april 2022 en van 30 mei 2017 aan de aanvraag heeft gevoegd, waarover volgens haar de arts-adviseur in het verslag niets vermeldt. Uit de Armeense verslagen blijkt wel dat verzoekster lijdt aan een ziekte of aandoening die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit alsook een reëel risico kan inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling aangezien er volgens verzoekster geen adequate behandeling beschikbaar is in het herkomstland. Verder vervolgt verzoekster dat uit de medische attesten die wel door de arts-adviseur werden beoordeeld, niet blijkt dat haar aandoening maar een tijdelijke aandoening is, die slechts tijdelijke opvolging behoeft, op korte termijn geneesbaar zou zijn of een aandoening waarvoor de behandeling op korte termijn kan worden stopgezet.

Nu de arts-adviseur de Armeense verslagen niet heeft beoordeeld, is de bestreden beslissing niet op een correcte feitenvinding gestoeld. De ongegrondheidsbeslissing is volgens verzoekster dan ook niet rechtsgeldig gemotiveerd, manifest onzorgvuldig, onredelijk, willekeurig en in strijd met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en de formele motiveringsplicht.

Wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten, brengt verzoekster aan dat nu het bevel om het grondgebied te verlaten gebaseerd is op of voortvloeit uit de ongegrondheidsbeslissing van 21 april 2023, deze ook nietig is.

Beoordeling

De in de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991 en in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de bestreden bestuurshandeling heeft

genomen. Hij moet kunnen beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Deze artikelen verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een 'afdoende' wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628, RvS 30 mei 2006, nr. 159.298, RvS 12 januari 2007, nr. 166.608, RvS 15 februari 2007, nr. 167.848, RvS 26 juni 2007, nr. 172.777).

De eerste bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerende motief aan op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt immers verwezen naar de toepasselijke rechtsregel zijnde artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en het feit dat de arts-adviseur in het advies heeft vastgesteld dat verzoekster niet lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling bij terugkeer naar het herkomstland aangezien de adequate behandeling daar beschikbaar en toegankelijk is. Ook het advies van de arts-adviseur is uitvoerig gemotiveerd en verzoekster betwist niet dat zij in kennis werd gesteld van dit advies.

Waar verzoekster stelt dat de arts-adviseur geen rekening heeft gehouden met de twee Armeense attesten die in het Engels zijn opgesteld, kan de Raad niet volgen. Uit eenvoudige lezing van het advies van 20 april 2023 blijkt dat uitdrukkelijk wordt verwezen naar zowel het attest van 11 april 2022 betreffende de opname voor een dunne darmobstructie op basis van lymphadenopathie van de dunne darm met resectie, als het attest van 30 mei 2017 waarover de arts-adviseur schrijft *"na coronarografie coronair lijden bij goede hartfunctie"*. Verder motiveert de arts-adviseur ook als volgt: *"we weerhouden als pathologie: - cardiomyopathie en hypertensie op basis van coronair lijden, gedocumenteerd in het thuisland. de hart functie is nog OK, als inspanningsklasse zit zij in NYHA klasse 1, milde symptomen - in de voorgeschiedenis werd een deel van de dunne darm verwijderd, ook in het thuisland, er is geen melding van nood tot opvolging."*

Vervolgens heeft de arts-adviseur onderzocht in welke mate de noodzakelijke medicatie en cardiologische opvolging in Armenië beschikbaar en toegankelijk zijn. De Raad kan niet aannemen dat de arts-adviseur deze Armeense attesten niet heeft betrokken in het onderzoek of niet op zorgvuldige wijze tot de conclusies is gekomen. Verzoekster poneert dat uit die verslagen blijkt dat ze wel lijdt aan een ziekte of aandoening die valt onder de criteria van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet maar licht niet toe waarom de vaststellingen van de arts-adviseur over de beschikbare en toegankelijke noodzakelijke behandeling niet correct zouden zijn.

Wat betreft de andere medische attesten waarvan verzoekster wel erkent dat de arts-adviseur die in overweging heeft genomen, zijnde het standaard medisch getuigschrift van dokter S., blijkt inderdaad niet dat verzoekster zou lijden aan een tijdelijke aandoening, die slechts tijdelijke opvolging behoeft, op korte termijn geneesbaar zou zijn of een aandoening waarvoor de behandeling op korte termijn kan worden stopgezet. De Raad ziet evenwel niet in waarom verzoekster dit aanhaalt aangezien de arts-adviseur ook nergens het voorgaande heeft gesteld. De zaak van de Raad waarnaar verzoekster verwijst, is ook feitelijk niet vergelijkbaar. In die zaak had de arts-adviseur zich vergenoegd met de loutere stelling dat de onvolledigheid van de overgemaakte medische informatie niet toeliet het risico in de zin van artikel 9ter te bevestigen. De afwezigheid van uitgebreide en recente medische informatie liet volgens de arts-adviseur niet toe de noodzaak van een behandeling in te schatten, noch de beschikbaarheid ervan te beoordelen in het land van oorsprong of verblijf van de betrokkene. Thans heeft de arts-adviseur niet louter gesteld niet over voldoende recente informatie te beschikken, om dan maar de aanvraag ongegrond te verklaren. Integendeel, zij heeft een zorgvuldige beoordeling van alle overgemaakte medische stukken gemaakt en de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de noodzakelijke medicatie en behandeling in het herkomstland onderzocht.

De Raad herhaalt verder niet aan te nemen dat de arts-adviseur de Armeense verslagen niet zou beoordeeld hebben, dermate dat hieruit geen incorrecte feitenvinding kan afgeleid worden, er niet rechtmatig zou gemotiveerd zijn, of dat de beoordeling onzorgvuldig, kennelijk onredelijk, willekeurig of in strijd met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet of de formele motiveringsplicht zou zijn. Nu verzoekster geen onregelmatigheid aannemelijk maakt voor het advies, is ook de eerste bestreden beslissing, die hier volledig op steunt, niet met een onregelmatigheid aangetast.

Wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten, blijkt inderdaad dat in het licht van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet wordt verwezen naar het advies van 20 april 2023 om het motief te schragen dat er geen medische contra-indicatie is voor terugkeer naar het herkomstland. Echter, anders dan verzoekster stelt, kon supra niet aangenomen worden dat dit advies met een onregelmatigheid zou behept

zijn die had kunnen leiden tot de nietigheid van de eerste bestreden beslissing. Bijgevolg neemt de Raad ook niet aan dat dit tot de nietigheid van de tweede bestreden beslissing kan aanleiding geven.

Het middel is ongegrond.

Ten overvloede wijst de Raad er wel op dat verzoekster, blijkens de informatie die de gemachtigde zelf aan de Raad heeft overgemaakt op grond van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, op 25 augustus 2023 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en dat dit verzoek op 6 september 2023 aan het CGVS werd overgemaakt. Dit blijkt, volgens het administratief dossier, om een eerste verzoek om internationale bescherming te gaan, bijgevolg gaat van dit verzoek wel een schorsende werking uit zolang het onderzoek en een eventuele beroepsprocedure voor de Raad lopen op grond van artikel 49/3/1 en artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet.

3. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend drieëntwintig door:

A. MAES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES